لئالئ الحكمة - هو الناطق في المآب يا جلال نداى غنى متعال

حضرت بهاءالله

اصلى فارسى

هو النَّاطق في المآب

یا جلال ندای غنیّ متعال را بسمع فطرت بشنو و بخدمت قیام نما، امروز بر و جه آفتاب این کلمه علیا دیده شد: ای اهل ارض باوهام از مالك انام محروم مشوید و بظنون از رحیق مختوم خود را منع منمائید، آثارش عالم را احاطه نموده و آیاتش کل را فرا گرفته، از خود و ما عنده لاجل اصلاح عالم و نجات امم گذشته، هر بصیری شاهد و هر منصفی گواه که در آنی خود را حفظ نکرده، لا زال امام وجوه امرا و علما و ابطال ندا فرموده و امر نموده آنچه را که سبب راحت و اطمینان اهل عالم است، و لکن اکثری نصح الله را قبول ننمودند و حکمش را نپذیرفتند، مخصوص اهل بیان، عمل نمودند آنچه را که فیوضات فیاض حقیقی توقّف نمود، بگو ای اهل انصاف اگر این ظهور اعظم را انکار نمائید چه امری قابل ذکر و یا لایق اقرار است، بشنوید ندای مظلوم را، از ظلم بعدل گرائید و از و هم قصد مقام یقین نمائید، این ظهور اعظم معلّق بتصدیق و اقرار احدی نبوده و نیست، بل کل منوط بتصدیق اوست، بشنوید ندای مظلوم را و مجدّد خود را باوهامات نفسانیّه مبتلا ننمائيد، بگو يا هادى اتَّق الله و لا تكن من الظّالمين، اگر فى الحقيقه طالب حقَّى بآثار رجوع نما و در آياتش تَفرَّس كَن، لَعَمْرُ اللَّهِ إِنَّهَا تُغْنِيْكَ عَنْ دُوْنِهَا وَتُعَرِّفُكَ مَا كُنْتَ غَافِلاً عَنْهُ، اليوم سُدره باثمار لاتحصى مشهود، أَنْظُرْ وَلا تَكُنْ مِنَ الْغافِليْنَ، امواج بحر بيان امام وجوه بكمال اوج ظاهر، و تجلّيات انوار آفتاب حقيقت موجود و مشهود، يا هادى اگر اين نعمت را انكار نمائى بَيْنَ يَدَيِّ اللهِ بچه عذرى تمسّك مينمائى، بترس از خداوند غالب قاهر توانا، سبب اضلال عباد مشو، اوهامات قبل را بحزب قبل و اگذار، در يوم الله وَما ظَهَرَ فِيْهِ نظر نما، يا هادى امروز جبال بِقَدْ أَتَى الْغَنيُّ الْمُتَعالِ ناطق، و آسمان بِقَدْ أَتَى الرَّحْنُ متكلِّم، و اشجار بِقَدْ أَتَى الْمُخْتارُ ذاكر، اگر أذن واعيه يافت شود از هر شيء از اشياء مژده ٔ ظهور را ميشنود، امروز نفحات بيان متضوّع و حمامه ٔ عرفان بر اعلی الاغصان مغرّد، خود را بطین اوهام میالا و از بحر معانی محروم منما، دوستانت ذکر تحریف

نموده و مینمایند، اتَّقِ اللهَ وَلا تَكُنْ مِنَ الْجاهِلِیْنَ، این اوهامات حزب قبل بود، در قرون و اعصار بمفتریات چندی تمسُّك جستند و خود را در يوم جزا از بحر عطا محروم نمودند، شقاوت حزب شيعة بمقامی رسيد كه بر منابر باعلی النّداء حق را لعن نمودند و بر شهادتش فتوی دادند، یا هادی در آنچه ظاهر شد تفکّر نما و بانصاف تكلّم كن، قسم بآفتاب افق برهان اين مظلوم براستي تكلّم مينمايد و لوجه الله ميگويد، از اصل امر آگاه نبوده و نیستی، بشنو سخن ناصح امین را و ببصر عدل و سمع انصاف ببین و بشنو، اتَّقِ الله، ضَعْ هَوَیك، وَخُذْ أَمْرَ مَوْلیَك، إِنَّ إِلَيهِ مُنْقَلَبَكَ وَمَثْوَيكَ، سارِعْ إِلَى مَرْضاتِهِ ثُمَّ اقْرَأْ مَا نُزِّلَ مِنْ مَلَكُوْتِ بَيانِهِ، إِيَّاكَ أَنْ تَمْنَعَكَ أَوْهَامُ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَهُ وَمِيثَاقَهُ، انْظُرْ بِبَصَرِكَ ثُمَّ اسْمَعْ بِأَذُنِكَ، لَعَمْرُ اللهِ لا تُغْنِيْكَ عَيْنُ غَيْرِكَ وَلا تُنْجِيْكَ أَذُنُ دُوْنِكَ وَلا تَهْدِيْكَ أَوْهَامُكَ وَلا تَرْفَعُكَ ظُنُونُكَ وَلا تَنْفَعُكَ ثَرْوَتُكَ، إِنِّي لِوَجْهِ اللَّهِ أَعِظُكَ وَأَنْتَ لِوَجْهِ اللَّهِ اسْمَعْ ما يُغْنِيكَ عَنْ دُوْنِ رَبِّكَ، يا هادِيْ اسْمَعْ نُصْحَ مَنْ يَنْصَحُكَ للهِ وَما أَرادَ إِلاَّ خَيْرَكَ فِيْ أُخْرَيكَ وَأَوْلَيكَ، زَيِّنْ رَأْسَكَ بِإِكْلِيلِ التَّقْوَى وَهَيْكَلَكَ بِرِداءِ الْعَدْلِ وَقَلْبَكَ بِطِرازِ الإِنْصافِ، ارْجِعْ إِلَى آثارِ اللهِ بِبَصَرٍ حَدِيْدٍ وَقَلْبٍ مُنِيْرٍ وَنَفْسِ زَكَيَّةٍ وَأَخْلاقٍ مَرْضِيَّة لِيَظْهَرَ لَكَ ما سُبَرَ عَنْك، فَاعْلَمْ بِالْيُقِيْنِ أَنَّ غَيَّكَ لا يُغْنِيْكَ وَغُرُّكَ لا يُقُرِّبُك، دَعْ وَزْرَكَ ثُمَّ اجْعَلْ كَلِمَةَ اللهِ حِرْزَكَ، لا تَسْتُرْ دِيْنَ اللهِ وَمَذْهَبَهُ وَلا تُنْكُرْ آياتِهِ وَلا تَكْفُرْ بِنعْمَتِه، إِنَّهُ أَظْهَرَ سُلْطانَهُ وَأَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ حِرْبَهُ وَرَفَعَ راْيَةَ بَيانِهِ بَيْنَ عِبادِهِ وَعَلَمَ ظُهُوْرِهِ فِيْ بِلادِهِ وَأَنْزَلَ آياتِهِ وَأَظْهَرَ بَيْناتِهِ وَأَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِثَناتِهِ، أَيْمُ اللهِ هَذَا هُوَ النَّبَأُ الْعَظِيمُ وَالأَمْرُ الْعَظِيمُ، إِيَّاكَ يا عَافِلُ أَنْ تَعْتَرِضَ عَلَيْهِ وَيا جاهِلُ أَنْ تَغْفَلَ عَنْهُ وَلا تَكُنْ مِنَ الَّذِيْنَ هُمُ اخْتَلَفُوا فِيْهِ، اجْعَلْ عَضَرَكَ بَيْنَ يَدَيِّ اللَّهِ ثُمَّ أَنْصِفْ فِيْ أَمْرِهِ، إِيَّاكَ أَنْ تُنكِرَ مَنْ أَقَرَّ بِفَضْلِهِ كُتُبُ اللهِ وَصُحُفُهُ، وَلا تَعْتَرِضْ عَلَى الَّذِيْ بِهِ ماجَ بَحْرُ الْعِلْمِ وَحِكْمَتِهِ، يا هادِيْ اسْمَعْ نِدائِيْ وَلا تَقْطَعْ سِدْرَةَ الْعَدْلِ وَالإِنْصافِ بِسَيْفِ الاعْتِسافِ وَلا تَسْتُرْ وَجْهَ الْتَقْوَى بِحِجَابِ الْبَغْيِ وَالطُّغَى، اجْعَلْ إِرادَتِكَ فانيًا فِيْ إِرادَةِ رَبِّكَ وَمَشِيَّتَكَ فِيْ مَشِيَّتِهِ، دَعْ مِلَّةَ قَوْمٍ ما آمَنُوا بِهِ وَبِآياتِهِ وَجَادَلُوا بِأَوامِرِهِ وَأَحْكامِهِ، فَكِّرْ فِي الدُّنيا وَتَغْيِيرِهَا وَتَبدَيْلِهَا وَفَنائِهاً، أَيْنَ كَسْرَى وَقَصْرُهُ وَبرْوِيزُ وَوِزْرُهُ وَأَيْنَ فَرَحُهُمْ وَانْبِسَاطُهُمْ، قَدْ تَشْتَتَ شَمْلُهُمْ وَتَفَرَّقَ جَمْعُهُمْ، أَصْبَحُوا بَيُوتُهُمْ خَالِيةٌ وَسُقُوفُهُمْ خَاوِيةٌ وَأَشْجَارُهُمْ مَنْقَعِرةً وَقَشِيبُهُمْ بِالْبِيَّةُ، لَعَمْرُ اللَّهِ يَنُوحُ قَلْمِي وَيَحُنُّ قَلَمِي، نَسْئَلُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْ يُؤَيِّدَ عِبادَهُ عَلَى مَا يُحِبُّ وَيَرْضَى، يَا أُولِياءَ اللهِ فِيْ بِلادِهِ وَأَحِبَّانَهُ فِيْ دِيارِهِ نُوْصِيْكُمْ بِالأَمانَةِ وَالدِّيانَةِ، طُوبَى لَدِينَةٍ فازَتْ بِأَنْوارِهِما، بِهِما يَرْتَفِعُ مَقامُ الإِنْسانِ وَيُفْتَحُ بابُ الاطْمِئْنانِ عَلَى مَنْ فِي الإِمْكانِ، طُوْبَى لَمِنْ تَمَسَّكَ بِهِما وَعَرَفَ شَأْنَهُما وَوَيْلُ لَمِنْ أَنْكُرَ مَقامَهُما وَمُنعَ عَنْ طِرازِهِما، یا حزب الله امانت بمثابه ٔ آفتابست، ثروت و اطمینان بآن معلّق و منوط، خیمه ٔ عدل را عمود است و مدینه ٔ انصاف را در، امروز نصرت دین الله بجنود اعمال و اخلاق است، جهد نمائید شاید فائز شوید بآنچه ذکرش در کتاب الهی از قلم قدمی ثبت شود، یا جلال از حق میطلبیم ترا تایید فرماید و بانوار آفتاب بیان رحمن بدیار رجوع نمائی تا کل منوّر شوند و از نفحات وحی رحمانی خرّم و تازه گردند، اهل ش را از قبل مظلوم تكبير برسان، بگو ايدوستان باتّحاد و اتّفاق تمسّك نمائيد، از حق ميطلبيم ظاهر فرمايد از شما آنچه را كه سبب راحت و رحمت و اطمینان و آسایش اهل عالم است، طوبی از برای نفوسیکه در تالیف قلوب ساعی و

جاهدند، یا جلال بگو امروز خورشید عطا از افق اعلی اشراق نموده، و دریای جود امام وجوه عباد ظاهر گشته، مقبلين و مقبلات بطراز بخشش حق جلّ جلاله مزيّنند، إنَّهُ غَفَرَكَ ثُمَّ الَّذَيْنَ أَرادُوا غُفْرانَهُمْ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيْمُ، بگو قدر ايّام را بدانيد و بتدارك ما فات قيام نمائيد، سفر عظيم در پيش فراموش منمائيد، آنچه از براى سفر لازمست بآن تمسّك جوئيد، حق جلّ جلاله امر ميفرمايد بآنچه كه سبب نجات و آسايش اهل عالم است، این مظلوم در تمام ایّام در دست اعدا اسیر بوده و هست و در آنی بحفظ نفس خود نپرداخته، اهل عدل و انصاف بآنچه ذکر شده گواهی میدهند، بمثابه ٔ باران بهاری از سماء رحمت رحمانی الواح بآن جهات باریده و مقصودی جز هدایت خلق نبوده و نیست، اهل ن و یا را از قبل مسجون ذکر نما و بعنایت حق بشارت ده، طُوْبَى لاسْمِنا الْوَحِيْدِ الَّذِيْ فازَ بِلِقائِيْ وَحَضَرَ أَمامَ وَجْهِيْ وَطارَ فِيْ هَوائِيْ وَشَرِبَ رَحِيْقَ بَيانِيْ وَأَنْفَقَ رُوْحَهُ فِيْ سَبِيْلِيْ وَلِلَّذِيْنَ نَصَرُوهُ إِلَى أَنِ اسْتُشْهِدُوا فِيْ سَبِيْلِ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ، نفوسيكه در سبيل الهي حمل بلايا نمودهاند كل لدى العرش مذكور و بعنايات مخصوصه فائز، لا زال اين مظلوم عباد و اماء آن ارض را ذكر نموده، اجر احدى عند الله ضایع نشده و نمیشود، اعمال را مشاهده میفرماید و اقوال را میشنود، اوست سمیع و اوست بصیر، یا حزب الله امروز روز خدمت و نصرت است، خود را محروم منمائید، در این دار فانی در کسب مقامات باقیه مشغول باشید، عمر اسرع از برق در مرور، هر عماریرا خراب از پی و هر حیاتی را موت از عقب، صاحب دانش آنكه غفلت ننمايد و بآنچه سبب سموّ و علوّ و رفعتست تمسّك جويد، يا جَلالُ إنَّا ذَكُرْناكَ منْ قَبْلُ وَفَىْ هَذا الْحيْن، إنَّ رَبُّكَ هُوَ الْفَضَّالُ الْكَرِيْمُ، آنچه در باره ٔ حقوق ذكر نمودى اين امر معلَّق است برضا و اقبال نفوس، تذكّر در این مقام محبوب و لكن طلب ممنوع، خیر آن بخود نفوسِ راجع، هر نفسی بروح و ریحان و شوق و اشتياق حقوق الهُيرا ادا نمايد اخذش جائز، وإِلاَّ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْغَنيُّ الْمُتَعَالِّ، انْظُرْ ثُمَّ اذْكُرْ ما أَنْزَلَهُ الرَّحْنُ فِي الْفُرْقان: يا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَراءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْجَرِيْدُ، اينَفقره بجناب امين عليه بهائى راجع و تو را هم اذن ميدهيم، اگر نفسي بكمال ميل و محبّت اراده ً اداء حقوق نمايد اخذ نمائيد، إِنَّهُ يَأْمُرُ الْكُلُّ بما يَنْفَعُهُمْ في عَالَم مِنْ عَوْالِمِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كَذَلِكَ نَطَقَ لِسَانُ الْعَظَمَة في السِّجْنِ الأَعْظَمِ إِذْ كَانَ بَيْنَ أَيْدِي الْغَافِلينَ، الْهَاءُ الْمُشْرِقُ مِنْ أُفُقِ سَمَاءِ عِنَايَتِيْ عَلَى الَّذِيْنَ أَقْبَلُوا بِقُلُومِهِمْ إِلَى أُفْقِيَّ وَسَمَعُوا نِدائِي الْأَحْلَى إِذِ ارْتَفَعَ بَيْنَ الأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، أُوْلِئِكَ رِجَالٌ مَا مَنَعَتُهُمْ صُفُوفُ الأَعْدَاءِ وَمَا خَوَّفَتُهُمْ سَطُّوةُ الَّذِينَ غَفَلُوا عَمَّا أُمِرُوا بِهِ مِنْ لَدُنْ فاطِرِ السَّماءِ، قامُوا وَقالُوا أَمامَ وُجُوْه الْعُلَمَاءِ وَالأَمَراءِ قَدْ أَتَى الْوَعْدُ وَالْمَوْعُودُ يُناديْ منْ أَفْقه الأَعْلَى مَنْ فِي الأَرْض وَالسَّماءِ، طُوْبَى لِلسَّامِعِينَ وَطُوْبِي لِلْفَائِزِينَ وَوَيْلٌ لِلْغَافِلِينَ وَالْمُنْكِرِينَ وَاحْمَدُ للله رَبِّ الْعَالَمِينَ.